

LEDČICKÉ NOVINY

říjen – prosinec 2018

Milí spoluobčané,

blíží se nám Vánoce, svátky, na které se většina z nás velice těší, a to nemluvím o dětech. O rozzářených očích plných očekávání a chvíli na to plných radosti a nadšení. Ještě než ale tento okamžik nastane, dovoluji mi, abych shrnula poslední čtvrtletí letošního roku.

Stalo se toho opravdu hodně. Začnu komunálními volbami. Děkuji vám všem, kteří jste k volební urně přišli a vhozením hlasovacího lístku vyjádřili svůj názor. Někdo si možná říkal, proč bych k volbám chodil, vždyť je jen jedno sdružení, tak je vše jasné. Ano, měl pravdu, bylo vše jasné, vyhraje opravdu toto jedno uskupení, ale volby jsou i o něčem jiném, o podpoře, morální posile a o vyjádření sounáležitosti s děním v obci. A proto děkuji všem, kteří přišli a volili a zároveň děkuji všem, kteří ve volbách kandidovali. Být zastupitelem je opravdu nelehký úkol. V neposlední řadě děkuji paní Jiřině Michovské za její dlouholetou činnost ve prospěch obce.

Necelý měsíc po volbách nás čekala další důležitá událost, oslavy 100 let vzniku republiky. Troufám si říci, že oslavy se skutečně povedly a na tomto místě bych ráda poděkovala všem, kteří se na nich podíleli. Slavnosti skončily a my jsme se zase všichni vrhli do práce. Asi jste si všimli, jak se nám ke všeobecné úlevě rozběhly práce na našich třech rybnících. Po velkých problémech v počátcích celé akce jsme si sedli ke kulatému stolu a po opravdu bouřlivých debatách dospěli k nové dohodě a výsledek je, myslím si, znát. Práce na obnově rybníční soustavy finišují a my už můžeme přemýšlet

nad další velkou akcí, která je před námi. Touto akcí mám na mysli rekonstrukci místní školy. Obec získala dotaci od ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na „Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice“ ve výši 27 200 000,00 Kč, další finanční prostředky bude investovat ze svého rozpočtu a od nového roku začínáme ... Je před námi všemi těžký úkol, rekonstrukce školy musí být ukončena 26. 8. 2019. Děti se budou učit v náhradních prostorách a na nás všech je, abychom to zvládli. Prosím proto všechny o trpělivost a shovívavost, výsledek nám bude odměnou.

Ale již dost pracování, myslím, že je čas vrátit se na začátek, na očekávání vánoc ... Měli jsme spoustu příležitostí se během adventního času sejit, popovídat si, zazpívat si, zavzpomínat a naopak naplánovat nové a nové akce, které nás čekají v nadcházejícím roce. Čas adventní se již pomalu chýlí ke konci, dovoluji vám všem popřát krásné svátky prožité v kruhu svých blízkých a úspěšné vykročení do roku 2019.

Kamila Hlavsová, starostka

Malá ledčická

kronika

Blahopřejeme

Ve čtvrtém čtvrtletí letošního roku narozeniny oslavili:

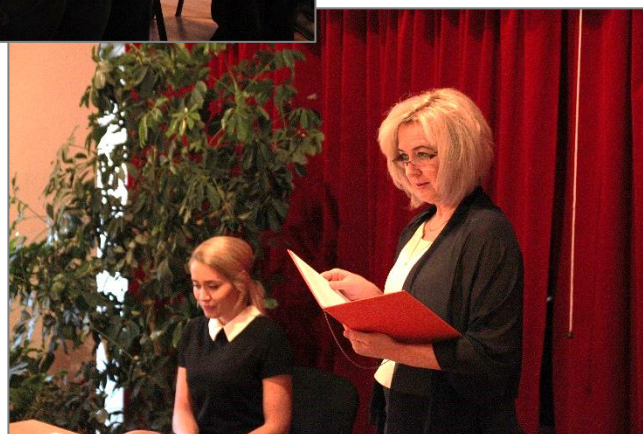
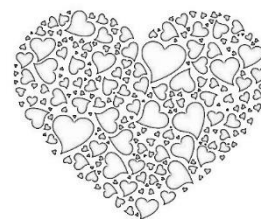
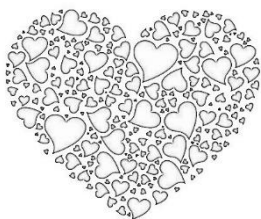
50 let Šourek Tomáš, 55 let Kostroun Miroslav, 60 let Uhrová Zdeňka, 65 let Škarohlídková Jaroslava, 65 let Vobořil Vladimír, 65 let Tydlitát Zdeněk, 70 let Mikulčíková Helga, 75 let Reicheltová Blažena, 80 let Dvořák Jan, 81 let Sypecký Václav, 83 let Zárubová Blanka, 83 let Hýblová Libuše, 84 let Miler Václav, 86 let Vobořil Jiří, 88 let Uhrová Miluše, 91 let Bubeníčková Jaroslava.

Všem oslavencům do dalších let přejeme hodně zdraví, klidu a pohody!

Vítání občánků

V sobotu 17. listopadu se uskutečnilo U Cinků slavnostní přivítání nových občánků Ledčic Kryštofa Klementa a Luboše Krále.

Přejeme dětem hodně štěstí a rodičovské lásky!

Aktualitky

Zápis z ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Ledčice, konaného dne 5. listopadu 2018 U Cinků

1. Volba starosty a místostarosty
 - a. Určení počtu místostarostů
 - b. Určení, které funkce budou členové zastupitelstva vykonávat jako dlouhodobě uvolnění
 - c. Určení způsobu volby starosty a místostarosty
 - d. Volba starosty
 - e. Volba místostarosty
 - f. Volba členů rady
2. Zřízení finančního a kontrolního výboru
 - a. Určení počtu členů finančního a kontrolního výboru
 - b. Volba předsedy finančního výboru
 - c. Volba předsedy kontrolního výboru
 - d. Volba členů finančního výboru
 - e. Volba členů kontrolního výboru
3. Různé: a) Rozhodnutí o odměnách za výkon funkcí členů zastupitelstva
 - b) Zřízení ostatních výborů zastupitelstva včetně určení počtu jejich členů, volby předsedů a členů jednotlivých výborů
4. Diskuze
5. Závěr

Bod 1) Volba starosty a místostarosty

a) Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje jednoho místostarostu.

Usnesení č. 4 bylo schváleno.

b) Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje v souladu s § 84 odst. 2 písm. k) zákona o obcích, že pro výkon funkce starosty obce bude člen zastupitelstva dlouhodobě uvolněn.

Usnesení č. 5 bylo schváleno.

c) Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje volbu starosty a místostarosty veřejným hlasováním.

Usnesení č. 6 bylo schváleno.

d) Zastupitelstvo obce Ledčice volí starostkou obce paní Kamilu Hlavsovou.

Usnesení č. 7 bylo schváleno.

e) Zastupitelstvo obce Ledčice volí místostarostu obce paní Evu Veverkovou.

Usnesení č. 8 bylo schváleno.

f) Zastupitelstvo obce Ledčice volí prvního člena rady obce Mgr. Jana Martínka.

Usnesení č. 9 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí druhého člena rady obce pana Luboše Krále.

Usnesení č. 10 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí třetího člena rady obce pana Libora Hofmana.

Usnesení č. 11 bylo schváleno.

Bod 2)

a) Zastupitelstvo obce Ledčice zřizuje finanční výbor a kontrolní výbor. Oba výbory budou tříčlenné.

Usnesení č. 12 bylo schváleno.

b) Zastupitelstvo obce Ledčice volí předsedou finančního výboru paní Janu Živnou.

Usnesení č. 13 bylo schváleno.

c) Zastupitelstvo obce Ledčice volí předsedou kontrolního výboru pana Romana Jansu.

Usnesení č. 14 bylo schváleno.

d) Zastupitelstvo obce Ledčice volí členy finančního výboru pana Antonína Salače a pana Josefa Milera.

Usnesení č. 15 bylo schváleno.

e) Zastupitelstvo obce Ledčice volí členy kontrolního výboru paní Moniku Knorovou a paní Jiřinu Michovskou.

Usnesení č. 16 bylo schváleno.

Bod 3) Různé:

a) Zastupitelstvo obce Ledčice k bodu 3 - Rozhodnutí o odměnách za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva schvaluje přijetí jednoho souhrnného usnesení.

Usnesení č. 17 bylo schváleno.

Návrh souhrnného usnesení:

1) Předsedající navrhla v souladu s § 72 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanovit měsíční odměny za výkon jednotlivých funkcí neuvolněných členů zastupitelstva takto:

- místostarosta 6 300,- Kč,
- člen rady 1 600,- Kč,
- předseda výboru 1 300,- Kč,
- člen výboru 1 000,- Kč,
- člen zastupitelstva bez dalších funkcí 500,- Kč
- člen výboru (nečlen zastupitelstva) 1 000,- Kč

2) Zastupitelstvo obce Ledčice v souladu s § 77 odst. 3 písm. b) a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanoví, že při souběhu výkonu dvou či více funkcí se odměna neuvolněnému členovi zastupitelstva obce poskytne jako součet měsíčních odměn stanovených pro jednotlivé funkce ve výše uvedeném písm. 1).

3) Zastupitelstvo obce Ledčice v souladu s § 77 odst. 2 a § 84 odst. 2 písm. n) zákona o obcích stanoví, že měsíční odměny za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva se budou poskytovat ode dne přijetí tohoto usnesení. V případě nastoupení náhradníka na uvolněný mandát bude odměna náležet ode dne složení slibu.

V případě personální změny v obsazení jednotlivých funkcí, tj. v případě nového zvolení do funkce místostarosty, předsedy výboru, člena výboru bude odměna náležet ode dne zvolení do této funkce.

Usnesení č. 18 bylo schváleno.

b) Zastupitelstvo obce Ledčice zřizuje Výbor pro rodinu, děti a sociální věci, Výbor školský a kulturní a Výbor pro mládež, tělovýchovu a sport. Všechny výbory budou tříčlenné.

Usnesení č. 19 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí předsedkyní Výboru pro rodinu, děti a sociální věci paní Danu Sirovou.

Usnesení č. 20 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí předsedkyní Výboru školského a kulturního PhDr. Věru Novotnou.

Usnesení č. 21 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí předsedou Výboru pro mládež, tělovýchovu a sport pana Tomáše Uhra.

Usnesení č. 22 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí členy Výboru pro rodinu, děti a sociální věci Mgr. Jana Martínka a paní Martinu Reilichovou.

Usnesení č. 23 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí členy Výboru školského a kulturního paní Kateřinu Michovskou a paní Kamilu Fafejtovou.

Usnesení č. 24 bylo schváleno.

Zastupitelstvo obce Ledčice volí členy Výboru pro mládež, tělovýchovu a sport pana Jiřího Mareše a pana Jana Vereše.

Usnesení č. 25 bylo schváleno.

Bod 4) – Diskuse

- pan Tomáš Šourek poděkoval bývalé starostce obce paní Jiřině Michovské za její práci v minulých letech a popřál nové starostce hodně úspěchů v nové funkci
- paní Kamila Hlavsová poděkovala bývalé starostce obce za vše, co v posledních 20 letech vykonala pro obec a dále konstatovala, že se bude snažit navázat na dosavadní práci a bude vykonávat funkci starostky co nejlépe ku prospěchu obce a občanů
- paní Jiřina Michovská poděkovala všem zastupitelům a spoluobčanům za dlouholetou spolupráci a zároveň se omluvila, že nemohla být ze zdravotních důvodů přítomna na oslavách 100 let od vzniku republiky a poděkovala všem, kdo na oslavách pomohl. Zároveň poděkováním paní Ivance Plickové vyzdvihla její dlouhodobou práci a přínos pro obec. Nově zvoleným členům zastupitelstva popřála mnoho sil a elánu do plnění úkolů v novém volebním období.
- paní Kamila Hlavsová rovněž poděkovala všem za pomoc na oslavách konaných dne 3. 11. 2018

Bod 5) – Závěr.

Starostka obce poděkovala všem zastupitelům i přítomným občanům za důvěru a pozvala je na další zasedání zastupitelstva.

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice konaného dne 27. 11. 2018 od 19 hodin U Cinků

- 1) Zahájení
- 2) Určení zapisovatele, ověřovatelů zápisu a kontrola zápisu
- 3) Program
- 4) Rozhodnutí o výběru dodavatele TDI: akce Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice
- 5) Rozhodnutí o výběru dodavatele BOZP: akce Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice
- 6) Rozhodnutí o výběru zhotovitele stavby: akce Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice
- 7) Smlouva o zajištění administrace projektu: akce Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice
- 8) Žádost o poskytnutí finanční dotace – Český kynologický svaz ZKO Ledčice - 382
- 9) Smlouva o poskytování odborných služeb č. 110758/2018
- 10) Smlouva o spolupráci
- 11) Darovací smlouva

- 12) Různé: a) Dohoda o provedení práce
b) Rozpočtové opatření č. 6
- 13) Diskuze
- 14) Závěr

Bod 4)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje jako nejvhodnějšího dodavatele TDI na akci: Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice firmu Warantia s. r. o., sídlem Nad Vodojemem 3291, Mělník, PSČ 276 01, IČ: 01558994. Zároveň Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Smlouvu o dílo na výkon technického dozoru s výše zmíněnou firmou.

Usnesení č. 29 bylo schváleno.

Bod 5)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje jako nejvhodnějšího dodavatele zajištění BOZP na akci: Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice firmu Ing. Petr Špinko, Jindřicha Plachty 1810/3, 150 00 Praha 5, IČ: 12804070, DIČ: CZ5410220299. Zároveň Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Příkazní smlouvu s výše zmíněnou firmou.

Usnesení č. 30 bylo schváleno.

Bod 6)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje jako nejvhodnějšího zhotovitele stavby: akce Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice firmu UniWel STAVBY spol. s r. o., IČ:61324043, DIČ: CZ61324043 se sídlem Zemská 1894, 415 01 Teplice. Cena za provedení díla činí 29 448 306,00 Kč bez DPH, tj. 35 632 450,00 Kč včetně DPH. Zároveň Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Smlouvu o dílo s výše zmíněnou firmou.

Usnesení č. 31 bylo schváleno.

Bod 7)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Smlouvu o dílo k zajištění administrace projektu Zvýšení vzdělávací kapacity ZŠ a MŠ Ledčice s firmou MZP Consulting s. r. o. se sídlem 277 34 Nebužely 141, IČ 03726801, DIČ: CZ03726801 za cenu 5 400,00 Kč/měsíc bez DPH, tj. 6 534,00Kč/měsíc včetně DPH v termínu nejpozději do 31. 12. 2019.

Usnesení č. 32 bylo schváleno.

Bod 8)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje příspěvek ve výši 50 000,00 Kč Českému kynologickému svazu ZKO Ledčice - 382 na materiál k oplocení cvičišť.

Usnesení č. 33 bylo schváleno.

Bod 9)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Smlouvu o poskytování odborných služeb číslo 110758/2018 s firmou AXIOM engineering s. r. o. se sídlem Pernerova 168, 530 02 Pardubice, IČ: 28855230, DIČ: CZ28855230 za účelem získání dotace pro projekt Revitalizace rybníka Pod Uličkou v obci Ledčice, p. p. č. 2983, 2984, 3027. Celková částka za služby dle Smlouvy činí 84 000,- Kč bez DPH, tj. 101 640,00 Kč včetně DPH.

Usnesení č. 34 bylo schváleno.

Bod 10)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Smlouvou o spolupráci s panem XX, týkající se spolupráce při vytýčení pozemku p. č. 3223 v k.ú. Ledčice, úpravě a zpevnění povrchu a vzájemné spolupráce při řešení výhybny.

Usnesení č. 35 bylo schváleno.

Bod 11)

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Darovací smlouvu, dárce firma BRALEP s. r. o. Třeboradická 1075/47, 182 00 PRAHA – Kobyličky, IČ: 48026913, DIČ: CZ48026913 na finanční dar ve výši 110 000,00 Kč.

Usnesení č. 36 bylo schváleno.

Bod 12)

Různé:

a) Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje Dohodu o provedení práce za účelem zajištění oslav 100. výročí vzniku republiky.

Usnesení č. 37 bylo schváleno.

b) Zastupitelstvo obce schvaluje Rozpočtové opatření č. 6

Usnesení č. 38 bylo schváleno.

Bod 13)

Diskuze

- Starostka obce poděkovala všem, kteří se v sobotu 24. 11. 2018 zúčastnili brigády na úklid kmenů a větví kolem rybníku na návsi

- paní Dana Sirová dotaz: kdy budou hotové rybníky.

Odpověď starostka: práce na rybnících bude dokončena do 31. 12. 2018

- paní Věra Novotná pozvala přítomné a občany Ledčic na akce pořádané obcí v období adventu.

- paní Jana Živná žádá zlepšit informovanost o pořádání akcí v obci např. formou Facebookových stránek.

- dotaz občanů: poničené dveře u kabin na novém hřišti.

Odpověď starostka: dveře jsou již opravené.

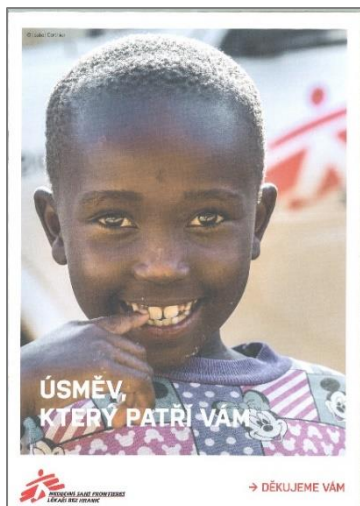
- poničený živý plot na návsi u pomníku – obec ví, kdo z dětí živý plot poničil. Starostka obce požádala paní Martinu Sypeckou, ředitelku školy, aby dětem ve škole domluvila a podobná situace se neopakovala.

- pan Jiří Mareš dotaz: zda je průjezdná cesta stezkou na Mnětěš.

Odpověď: cesta je především určená pro pěší, není povolen průjezd aut.

Bod 14) Závěr. Starostka obce poděkovala všem přítomným občanům i zastupitelům za účast.

Lékaři bez hranic

Chtěl bych upřímně poděkovat členkám Kumštovního klubu za rozhodnutí podpořit projekty Lékařů bez hranic darem, který jsme obdrželi na náš dárcovský účet dne 29. 10. 2018.

Svým darem dáváte najevo, že Vám záleží na osudech lidí v nouzi, na těch, kteří potřebují pomoc. Děkuji, že jste se připojili k 5 milionům lidí po celém světě, kteří nám dokazují, že práce dobrovolníků Lékařů bez hranic má smysl.

Díky Vaší podpoře můžeme poskytovat zdravotnickou pomoc lidem v tragických situacích: v místech přírodních katastrof, během hladomorů, epidemií či uprostřed ozbrojených konfliktů.

Tam všude tyto příspěvky přinášejí pomoc a spolu s ní i záchranu, úlevu a naději lidem v ohrožení.

Společně toho můžeme mnoho změnit.

Pokud budete mít jakékoli dotazy, neváhejte se na nás obrátit. Rádi Vás uslyšíme a řekneme více o našich projektech a využití darovaných prostředků.

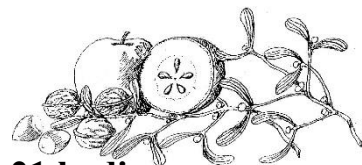
*Srdečně děkuji za Vaši podporu
Pavel Gruber, ředitel organizace Lékaři bez hranic*

Úklid u rybníků

V sobotu 28. 11. 2018 jsme se sešli, abychom vyčistili okolí kolem rybníku na návsi od poražených stromů, kmenů a větví. Ke kácení došlo z důvodů stáří a celkového stavu stromů a současně i na základě Odborného posudku stromů zasažených stavbou v rámci revitalizace rybníků. V průběhu doby dojde k novému osazení podle připravovaného projektu „Obnova zeleně v intravilánu obce“. Sešli jsme se dobrá parta, práce šla od ruky a společně jsme pak poseděli U Cinků při malém občerstvení.

KH

Koledy v kostele sv. Václava

Srdečně zveme na zpívání koled na Štědrý večer ve 21 hodin.

BABYBOX

Mnoho dětí dostalo šanci. Dostalo ji velkým podílem díky Ludvíku Hessovi, jehož úsilím se zdařilo realizovat první, velmi důležitý krok v jejich životě. Na nás ostatních je, abychom provedli další kroky. Nejedná se o malé věci. Vždyť kdo by zachránil byt' i jen jednu duši, jako by zachránil celý svět.

Přednosta ústavu etiky a humanitních studií Marek Vácha

Obec Ledčice podporuje ušlechtilou myšlenku pomoci odloženým dětem díky Babyboxům, jejímž otcem a zakladatelem je Ludvík Hess. Přetiskujeme dopis, který zaslal.

Ivanka mě probudila v 00:42 ve středu 17. října 2018 nejprve telefonem, vzápětí i svou fotografií - zabalená ve směsi modré deky a žlutého ručníku i s kouskem leopardí kůže. Vzápětí mi volal MUDr. Marek Slabý, ředitel jihočeské záchranky a prezident Asociace záchranek v zemi české, s nímž jsme babybox před více jak šesti roky otvírali. Na jménu Ivanka jsme se shodli hned. Připomíná, že nás dva seznámila Ivanka Stráská, jihočeská hejtmanka a protagonistka babyboxů.

Marek Slabý mi sdělil, že holčička je na první pohled zdravá a zcela novorozená, v tuhle chvíli si už hoví na neonatologii českobudějovické nemocnice. Váží prý cca 4 kg.

Letošní 16. dětátko v Babyboxu. Ivanka je prvním českobudějovickým nechtěným mládětem. Právě před týdnem ji předcházela holčička v Neratovicích a před 11 dny kluk v Benešově u Prahy. Ach jo...

Vše je našťásti jinak. Ať žije Ivanka (Slabá)! Ať žije Ivanka Stráská! Ať žije Marek Slabý!

Ludvík Hess

www.babybox.cz

Okénko knihovny

Ano, pouze jeden jediný život byl člověku dán na tomto pozemském světě. Současně s ním však dostal velkorysou nabídku – prožít životů, kolik jen chce. Navštívit země sousední i vzdálené, aniž by se zvedl z pohodlného křesla doma v obýváku. Člověk dostal možnost poučit se z chyb jiných, poznat jejich osudy, porovnat své vlastní jednání s tím jejich, zamyslet se, jak bych se v té či oné situaci zachoval/a já. Můžeme zažít nevídaná dobrodružství, okamžiky veselé i tragické. Navštívit časy, které je lepší znát jen z knih, časy, kdy na planetě Zemi řinčely zbraně. Stačí k tomu docela málo – sáhnout po knížce a začíst se do příběhu, který nám autor nabídl.

Namítnete, knihy stojí hodně peněz, v domácím rozpočtu na ně nezbyvá ani haléř. Ale to přece nevádí. Zajděte do naší ledčické knihovny. Každý si tu najde něco pro sebe. Náš stávající fond se díky nákupu, na nějž obecní úřad uvolnil peníze, rozšířil o patnáct zcela nových knížek z pera osvědčených autorů – mj. detektivkáře Romana Cílka, Zuzany Peterové či Dagmar Štětinové.

Na přání milovníků detektivek, sepsaných podle skutečných kriminálních událostí, nám přibýly Cílkovy knihy Doteky osud, Doteky smrti, Doteky strachu, Oprátka za osm mrtvých (podle této knížky byl natočen film Já, Olga Hepnarová) a další.

Kdo tyto příběhy „nemusí“, ať sáhne po laskavých, duši hladících knížkách Zuzany Peterové. Jak přežít pubertáky. Zajisté osloví většinu z vás, protože život s nimi je po desetiletý stejný nebo podobný ve všech rodinách. Přiznejme si, tedy my, kteří už máme toto vpravdě kritické období našich ratolestí za sebou, že se nám ulevilo. Otevřeně si nalijme čistého vína. Puberta je čas, kdy se z milovaného mazlíka stává fracek, jehož bychom nejraději rozcupovali na kousky.

Zuzana Peterová, psychoterapeutka z pražské Židovské obce, napsala řadu knížek, o nichž otevřeně říkám, že by je zdravotní pojišťovny měly proplácet a lékaři předepisovat pacientům s nemocnou duší místo léků na uklidnění. Například Můj psí deník, Psí deník dosud neskončil aneb Teta v komoře, Teta (už ne) v komoře a další, které s humorem jí vlastním vypráví buldočice Lili.

Pokud toužíte poznat časy rytířské, nabízíme krásnou publikaci Dagmar Štětinové Z rytířských dob Čech a Moravy či Klášter božích panen.

Jestliže vás ani zmíněné knížky neuspokojí, pak vězte, že ze Středočeské knihovny v Kladně nám v rámci výměnného fondu 6. listopadu 2018 přivezli nové „zásoby“ pro děti i dospělé. Celkem 194 (!) publikací. To by v tom byl čert, abyste si v naší knihovně nevybrali něco šitého na míru přímo pro vás.

Pro zahrádkáře knížky o tom, jak pěstovat to či ono. Pro ženy, které rády háčkují a pletou tu máme publikace právě pro ně i s podrobnými návody. Najdou zde něco i ti, s nímž tříská puberta a jsou v klackovitém věku, kdy každého a vše podrobují tvrdé kritice. Mládeži, přijďte si pro návod, jak naložit s námi, dospělými. Dobrá rada nad zlato. Může se vám hodit!

Malé děti v policích určených pro ně najdou třeba komiks Dobrodružství rychlé veverka od Pavla Čecha nebo jim snad babičky a dědové budou číst třiminutové Pohádky o zvířátkách? Víte, jak správně mluvit s draky? Netušíte-li, jak na ně? Cressida Cowellová vám ráda a zasvěceně poradí.

JV

Kulturní střípky

O sousedském fotografování

V průběhu mnoha let jsem nasyslovala plno dobových fotek a bylo mi líto, že je ostatní nevidí. Tak jsem připravila výstavku a nazvala ji *Sto let v Ledčicích*. Nic víc, nic míň. Myslím si, že se lidem líbila, protože už při instalaci se chodili dívat a bylo slyšet, jak říkají *"to je naše babka, tady je stará Chmátalka, já tenhle barák taky pamatuju, kdepak je mu konec, jo tam jsme chodili tancovat, tadyhle bejval konzum,"* atd., atd... A to mě těší nejvíc.

Mám ve své sbírce místních historických fotografií i jednu (nedatovanou, pořízenou pravděpodobně roku 1912 - 13), která byla nasnímána přímo v ledčických Dolánkách, kde bydlím. Obeslala jsem všechny okolní sousedy od fary po „Staňkovských“ osobním dopisem a prosbou, aby se přišli po více než stu letech společně „zvěčnit“ na tomtéž místě. Ubezpečila jsem je, že celá „akce“ nebude trvat déle, než deset minut. Věřila jsem, že každý, kdo jen trochu bude moci, prokáže svůj dobrý vztah k obci i k nejbližšímu sousedstvu a určitě se dostaví. Přišla nás jen hrstka čtrnácti sousedů (doprovázená třemi psy) z té téměř čtyřicítky oslovených.

A tak srdečně děkuji vám všem, kdo jste si v neděli 21. října tohoto roku společně "zopakovali" sousedské fotografování podobné tomu v roce 1912. Věřte, že jste učinili dobrou věc. IP

Divadlo

V sobotu 8. prosince zahrál ve společenském sále U Cinků loutkový soubor Rolnička z Kralup nad Vltavou divadelní představení pro děti O hvězdičce. Děti měly navíc možnost si po přestavení prohlédnout loutky i zákulisí divadla.

Byl to „ODVAZ“

Už tradičně praskal velký sál U Cinků ve švech. Opět po roce tu hráli a zpívali pánové Dick Overdevest a Petr Puk, kteří vystupují pod zavedenou „hlavičkou“ Gentlemen´s Agreement. Zmíněná kamarádká dvojka během několika minut všechny přítomné dostala do takového varu, že zpíval snad každý – včetně těch, kdo ve škole z „hudebky“ pro absolutní hluchotu a neumětelství propadali. Tak opravdová a uvolněná atmosféra, jakou Dick s Petrem navodili, se jen tak nevidí. Když závěrem tančili rokenrol i ti, kteří mají šest-sedm křížků na krku a zapomínali na diagnostikované choroby jako artróza, vysoký tlak a nedomykavost srdečních chlopní, vypadalo to, že si přišlo zařadit nespoutané mládí.

Troufám si poznamenat, že všichni přítomní po zakončení koncertu a několika vynucených přídavcích jistě odcházeli s pocitem skvěle prožité „tříhodinovky“. Jejich spokojenost naznačoval bouřlivý potlesk po každé písničce, pochvalný pískot, výkřiky i sborový zpěv. To, co „gentleman“ při svém koncertu předvedli, nebyl pouhý reprodukční výkon. Rozhodující na jejich vystoupení bylo něco navíc, jakási duševní souhra, ideální stav, kdy s „publikem“ vytvořili jeden celek. Sotva „hráblí“ do strun svých kytar a zazpívali dnes již klasické písně ze zlatého světového i českého fondu, měli posluchače ve své moci. Ten kontakt mezi oběma „stranami“ v sále byl naprosto bezprostřední a opravdový. K úžasné svobodné a uvolněné atmosféře přispěl také fakt, že „dělicí prostor“ mezi jevištěm a hledištěm skoro neexistoval. I ti, kteří seděli u nejbvzdálenějších stolů, byli od muzikantů jen pár metrů, takže se fyzicky vlastně stali „přímými účastníky děje“. V takových podmínkách si nikdo nemůže dovolit sebemenší nepravdu či faleš. Ani divák, ani muzikant. Byl to opět „odvaz“, pánové, díky. Už dnes se těšíme na setkání v příštím roce, jak jsme si všichni svatosvatě slíbili.

IP

Oslavili jsme sté výročí vzniku Československé republiky

a městech, začaly brzy dopoledne v kostele svatého Václava. **Úvodní slovo** bylo svěčeno roudnickému vikáři Martinu Brousilovi. V podobně vlasteneckém a oslavném duchu, jakým mluvil pan vikář, vyzněl i **koncert** z děl Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka, který následoval. Jejich známé i méně známé skladby v provedení sopranistky Pavlínky Seníč, houslisty Petra Zdvihala a varhanistky Radky Zdvihalové byly odměněny zaslouženým aplausem. Ne náhodou si na závěr všichni přítomní zazpívali Masarykovu nejoblíbenější lidovou píseň *Ach synku, synku*. Zpěvačka Pavlína neopomněla zmínit, že bezprostředně po absolvování konzervatoře začínaly společně s varhanistkou Radkou svoji uměleckou kariéru právě v Ledčicích! Všichni tři účinkující se rozloučili s přáním a nadějí, že u nás nebyli naposledy.

Přesně v poledne se v kostelní věži rozezněl zvon svatého Bartoloměje, který zkušenými rukama rozhoupali **Mělničtí zvoníci**. Několik minut se tak Podřipskem nesl krásný slavnostní hlas ledčického zvonu, jenž se dnes, bohužel, ozývá opravdu jen málo.

opevnění Roudnice nad Labem, která rozsáhle, odborně a velmi důstojným způsobem ukázala počátky a formování nové Československé armády po roce 1918 až po „žhavou“ současnost. Nabízela navíc i bohaté zážitky a poznatky jak pro děti, tak pro dospělé (prohlídka desítek modelů tanků, „osahání“ zbraní a vojenské výstroje, vyzkoušení uniforem, nahlédnutí do dokumentů a mnohé další). K vidění bylo i několik desítek historických a současných stejnokrojů a jejich součástí.

V nejbližším okolí statku U Cinků a kolem rybníka Dundáku stála zaparkována bojová vozidla a těžká bojová technika - ráj všech malých i velkých „kluků“. Zázemí, které tady vybudovali vojáci ze Spolku přátel aktivních záloh a z Roty aktivních záloh Ústeckého kraje Generála Antonína Sochora, lákalo nejen svou „motorovou“ částí, zbraněmi či uniformami, ale také omamnou vůní linoucí se z **polní kuchyně**, v níž vojáci připravili na dvě stovky porcí skvělého „chlapského“ guláše. Hlavní zásluhu na organizaci „vojenské části“ oslav měl místní rodák Karel Král.

Novou podobu dostala i některá zákoutí interiéru „minimuzea“ U Cinků, nabízející návštěvníkům dobové artefakty, nábytek, módu a životní styl „první republiky“, ale také školní koutek odhalující leckteré zajímavosti tehdejšího vzdělávacího systému.

Třetí listopadový den letošního roku jsme si také u nás v Ledčicích připomněli nejen sté výročí ukončení Velké války, ale také zlomovou událost české historie–vznik samostatného Československa. Svobodný demokratický stát bychom sotva měli, kdyby nebylo našich statečných předků, především legionářů na ruské, italské i francouzské frontě, ale i těch nejobyčejnějších lidí. Díky jejich statečnosti, odvaze, obětem, pracovitosti a umu násobených úsilím a vizemi mužů kolem T. G. Masaryka, museli kartografové po roce 1918 změnit mapu Evropy a mimo jiné do ní zakreslit i Republiku Československou.

Ledčické oslavy, které si rozhodně svým obsahem a důstojností nezapadly s podobnými událostmi i v mnohem větších obcích

V rychlém sledu pak následovaly další „body“ programu. Ve velkém sále U Cinků byly zahájeny hned dvě výstavy. Ta první s názvem **Sto let v Ledčicích** přinesla na dvou desítkách panelů stovky dobových fotografií, které ukazovaly zdánlivě obyčejný, prostý a málo „akční“ život místních obyvatel. Avšak už z diskuzí nad jednotlivými snímky bylo zřejmé, jak svou vesnici lidé mají rádi, jak dobře ji znají a jak hodně si uvědomují potřebnost a sílu svých kořenů.

Druhá zdejší výstava byla připravena vojenskými nadšenci z Klubu přátel Československého

Sotva si přítomní stačili prohlédnout zmíněné výstavy a všechna další lákadla, už spěchali do průvodu vycházejícího od budovy obecního úřadu přesně ve čtrnáct hodin. Směřoval k **Pomníku padlých** v první světové válce, kde už stála čestná stráž. V **projevech** řečníků zaznělo hodně faktů, připomínajících události kolem „narozenin“ Československa. Nebudu opakovat, co říkali jiní. Zmíním jen, co se mi honilo hlavou, když se mluvilo o Masarykově Československu, jež před sto lety získalo mezinárodní uznání spojenců. Pro ně jsme byli vyspělým, sebevědomým evropským národem. Pro T. G. Masaryka demokracie představovala především stálý dialog, snášenlivost, spravedlnost a slušnost. Nebyla panováním nad lidmi, nýbrž správou věcí veřejných. Jak sám říkal, „*demokratismus není jen soustava politická, ale také mravní a především mravní...*“

V demokracii svoboda, volnost, demokracie znamená diskusi. Tj. nesmí se nikomu překážeti, kdo má jiné a opačné mínění. Naučiti se respektovat cizí mínění, vyslechnout důvody“.

Hojná účast zejména malých dětí, ale i starších školáčků, kteří k pomníku položili **květiny a svíčky** za každého padlého ledčického muže, stejně jako pozornost, s jakou naslouchali řečníkům před pomníkem, dokazuje, že i nejmladší ledčická generace vážnost slavnostního aktu chápala a prožívala stejně intenzívně jako dospělí. Dokazovalo to i velmi důstojné a pietní **držení minuty ticha** za všechny padlé z obou světových válek, ale také za všechny oběti nesvobody a totalitních režimů. Dojemné a velmi kladně přijaté všemi přítomnými bylo také provedení celé původní **Československé hymny**. Starostka Kamila Hlavsová zakončila pietní akt slovy: „*Co může udělat každý z nás, aby se nám u nás doma, v Ledčicích, žilo co nejlépe? Tyto otázky si kladli i naši předkové. Svými činy, díky nimž nám vybojovali samostatnou republiku, na ně dali jednoznačnou odpověď. Nenechme se zahanbit a dokažme, že jsme jejich odkazu hodni!*“

Na pietní akt vzápětí navázala společná slavnostní **výsadba Lípy republiky**. Každý z přítomných se snažil přihozením alespoň malého množství zeminy k jejím kořenům přispět k zdárnému a nadějnému růstu památného stromu a symbolu českého státu. Věřme, že se jí povede dobře i díky písničkám, které jí tu procítěně zazpívala místní děvčátka.

Až do pozdních večerních hodin se pak hrálo, zpívalo, povídalo a tancovalo (dechová hudba Vávrovanka, Dvořákova veranda) v Ledčické stodole, která je dnes pěkným a prostorným místem k přátelskému sousedskému setkávání „jako doma“. Byly tu zcela **ZADARMO** k mání úsměvy, dobrá slova, radost, vtip, chvíle vzpomínek, sounáležitost, jistota..., a to rozhodně není málo.

Mělničtí zvoníci

Mělnických zvoníků je dvanáct lidí, které spojuje společný koníček - zvonění a starost o zvony, například v Mělníce o zvon sv. Barbory v kostele Čtrnácti sv. pomocníků (Kapucínský kostel) a i v okolí, jako třeba zvon v kostele sv. Vavřince na Pšovce či zvony v kostele sv. Jiljí v Lužci nad Vltavou. Zvoníci také zvoní v dominantě města Mělníku, v chrámu svatých Petra a Pavla, kde jsou ve věži celkem 3 zvony. Do výšky 37 metrů vede celkem 180 schodů. Tuto trasu musí každou neděli vyběhnout, když vyzvánějí nejen k bohoslužbám, ale i při jiných významných příležitostech. A to za každého počasí – v parném létě či v třeskutých mrazech. „*Má srdce jako zvon. My ty naše zkusíme každou neděli. A tak vznikl nápad v sobotu 8. prosince 2018 uspořádat závod Zvonický běh a díky dobrovolnému příspěvku v podobě startovního příspěvku na obnovu a údržbu zvonů na Mělníku a okolí.*“ říká hlavní zvoník Jiří Malecký.

V každém z kostelů je přítom zvonění jiné. „*Záleží na tom, o jaký jde zvon a jaká je délka provazu, třeba u kapucínů je ten provaz dlouhý přes dvacet metrů, zvon se úplně jinak ovládá, když nevidíte, co nahoře dělá. Provaz vám ale říká, co máte dělat,*“ dodává hlavní mělnický zvoník.

Zvonu prý musí dobrý zvoník naslouchat. Chápat, jak je nezbytné zatáhnout třeba i v souvislosti s počasím. V zimě se prý zvonům do pohybu moc nechce, v teplém počasí je zvonění snadnější.

V Den zvoníků, který je součástí Dnů evropského dědictví, nabízejí **Procházku se zvoníky**. Lidé se procházejí po městě spolu se zvoníky a povídají si s nimi, navštíví místní zvonice a naslouchají zvukům zvonů. V tento den zvony zní lidem pro radost i jako pocta a prosba o přízeň svatého Quida, jehož svátek připadá na 12. září a který je patronem zvoníků.
zdroj www.zvonici.cz

Dostali jsme dopis

Vážení a milí Ledčičtí,

už několik dní se rozmyšlím, zda Vám mám napsat svoje postřehy a zážitky nejen z Ledčických novinek, ale také ze zdejších oslav 100. výročí vzniku naší republiky. Novinky si vždy přečtu od prvního do posledního řádku, neboť se ráda poučím i pobavím. Zvláště však oceňuji číslo červenec – září letošního roku. Obdivuji Vaši práci, i co všechno jste museli prostudovat, abyste napsali tak obsáhlé a čtivé články. Protože je mi 84 let, leccos, o čem se v Novinkách psalo, sama pamatuji. Nejprve Vám chci napsat několik poznámek ke článku „Industrializace Středočeského kraje“.

Jako sedmnáctiletá dívka jsem v roce 1951 po ukončení Obchodní školy v Praze nastoupila do kralupské továrny Barvy a laky do plánovacího oddělení k panu Jaroslavu J. Pálovi. Tomu totiž ve 48. roce byla vyvlastněna továrna PALABA ve Slaném - tato značka bývala na každém výrobku do doby, než ji nahradil nápis BATERIA SLANÝ. Pan Pála byl tehdy muž kolem čtyřicítky, rozvedený, bezdětný (děti si prý nepřála jeho bývalá žena, ale on je měl velmi rád), měl německé školy, avšak snažil se i o dobrou češtinu. Vynikal slušným, kultivovaným chováním, jednal vždy vstřícně a snažil se mě zapracovat tak, abych porozuměla základům chodu naší továrny. Když k nám nastoupila 36letá slečna Poštůlková ze Všetat, našli v sobě zalíbení a vzali se. Měli syna Rudolfa, dnes 63letého, který vystudoval architekturu a oženil se se svou spolužačkou. Zajímavé je, že jako rodilému Kralupáku mu byla, i když už léta bydlí v Praze, svěřena stavba kruhového objezdu u Kaučuku za benzinovou pumpou. Po roce 1989 dostal majetek po otci zpět, včetně vily v níž dožívala jeho teta, otcova sestra, která od mládí nemohla chodit, takže zůstala sama. Otec Rudolfa, pan Pála starší, původní majitel slánské továrny na baterie, je oním mužem, který byl po válce obviněn za vyvraždění Lidic (o tom existuje celá kniha). Provilil se tím, že ač nechtěl, musel odevzdat gestapu dopis poslaný jedné jeho mladé zaměstnankyni, na čemž trvala zdejší dosazená německá sekretářka, která dopis otevřela. Výsledek je všeobecně znám. Pan Jaroslav J. Pála dostal doživotí, a i když byl ve svých 74 letech rehabilitován, odmítl z věznice odejít. Dělal tu až do smrti skladníka, smířený se svým osudem.

Další věc, o které se chci zmínit, jsou důstojně, citlivě a bohatě pojaté ledčické oslavy stého výročí naší republiky, za něž by se určitě nestydělo ani mnohem větší město. Že byl koncert v kostele krásný, to jistě ocenil každý, kdo byl přítomen. Líbila se mi i úvodní slova charismatického pana vikáře Brousila, který se ani náznakem nesnažil „náborovat“ posluchače, pouze se věcně a barvitě zmínil o významných událostech, jež vedly ke vzniku Československa. Třebaže nepreferuji žádné náboženství, soudím, že základní myšlenky křesťanství obsažené v desateru a jasně naznačující „to musíš“ a „to nesmíš“, jsou i dnes (nebo právě dnes) nesmírně nutné. Mnoho lidí totiž jakoby žilo v přesvědčení, že nemusí nic a mohou všechno. A podle toho taky svět kolem nás často vypadá. Dojal mě okamžik, kdy všichni přítomní prostor kostela naplnili sborovým zpěvem oblíbené písně pana prezidenta Masaryka Ach synku, synku.

Vůbec jsem nečekala tak bohaté občerstvení. Děkuji vojákům za skvělý guláš a ledčickým ženám za čaj, kávu, zákusky všeho druhu, domácí chléb i pečeni. Děkuji také za pěknou a obsažnou výstavu dobových fotografií Ledčic i za soubor zbraní, uniforem a vozidel původní Československé armády. Na co ale vzpomínám nejraději a s největším obdivem, je průvod k Pomníku padlých, v němž bylo překvapivě hodně mladých lidí a dětí! Oceňuji také obsáhlý proslav vysokého důstojníka (nevím šarži), který „to vzal“ od Rakouska Uherska až po vznik samostatného státu. Líbilo se mi, že všichni přítomní, včetně malých dětí, pozorně poslouchali doslova jako pěny. Prostě jakoby i ti nejmenší chápali důstojnost a pietu okamžiku. Potěšilo mě, že kapela odehrála CELOU původní hymnu, včetně její slovenské části. S dojetím jsem sledovala malé divenky, které v doprovodu svých maminek nebo paní učitelek pokládaly na pomník za každého padlého ledčického občana květinu a rozsvícenou svíčku. Protože jsem zažila hrůzy druhé světové války, znovu jsem si při čtení jmen padlých z Velké války připomněla, jak strašná byla a kolik zbytečných obětí stála. Vždyť válečné řádění poznamenalo několik generací! V první světové válce byl i můj ledčický dědeček František Bareš. Babička nám ukazovala jeho fotky s celou jednotkou. Skoro všichni byli velmi mladí, třebaže měli knírky pod nosem, jak asi vyžadovala tehdejší móda. V téže válce byl i maminčin starší bratr Josef Klatovský. Ten nám dětem vyprávěl o bojích na Pijavě. Naštěstí se oba vrátili domů.

Nevím, zda tyto moje řádky v Ledčických novinkách otisknete, ale moje dcera mě přesvědčuje, abych Vám svoje dojmy napsala, neboť i jí se v Ledčicích líbilo. Hlavně ji potěšily zdejší vychované děti a slušní a pozorní mladí lidé. Poznaly jsme obě, že není třeba mladou generaci plísnit a zatracovat. Rostou z nich naši skvělí, vzdělaní a chytří pokračovatelé....

Srdečně Vás všechny zdraví a na další setkání se těší Zdenka Krumpholcová - Barešová

Vzpomínka

Dovoluji si na tomto místě oznámit smutnou zprávu, že dne 12. prosince tohoto roku v americkém Farmingtonu ve státě Connecticut zemřel v požehnaném věku 96,5 let „největší z rodu Vovsů“, **Josef A. Voves**. Několikrát jsme o tomto našem podřípském patriotovi, jehož rod pochází z Ledčic, psali i v Novinkách. Zpráva o jeho smrti mě velmi zaskočila, neboť jsem měla za to, že se zkrátka MUSÍ dožít nejméně stovky. Při jeho vitalitě, duševní síle, humoru a energii, která z něj doslova tryskala...Od pana Josefa jsem dostala poslední e-mail před nedávnem, 29. 10. kdy mi napsal (poslala jsem mu svůj obraz T. G. M., kterého velmi ctíl): *Ten TG Masaryk se Ti povedl ! Take díky ze ty profesionalni fotky "nasi" CESKE vlasti. Moc a moc pekne, vytisknu si a zaramuji nektere. Zdravim a oznamuji, ze jsem z nemocnice doma, ale není tomu konec. Musím cvičit a ty svaly zase upevnit. Staroba – choroba. Tak vse nejlpsi k te 100 nasi republiky Joe V*

Joe - Josef nikdy nebyl „celebrita“, nikdy nebyl slavný, ale přesto to byl mimořádný muž s velice pozoruhodným životem plným dobrodružství a úspěchů. Nikdy se nenechal zastavit žádnou nepřízní osudu. Nikdy se nebál selhání a téměř vždy dosáhl svého cíle. Zkrátka MUŽ PLNÝ ODHODLÁNÍ – ať už šlo o vzdor proti nacistickým nařízením v době okupace, o útěk před STB, o tajně překročení hranic do Francie, nebo o převzetí otěží etiopského hotelového řetězce. Nikdy neustoupil před žádnou výzvou.

Uchovávám velký stříbrný dolar, který mi před časem věnoval na „věčnou památku“. Také všechny jeho "dopisy" mám schované, neboť vždycky psal hezky a upřímně a co hlavně, z každého jeho slova bylo zřejmé, jaký je to **československý patriot** a kovaný Podřípan. Byl valnou většinu svého nelehkého a chvílemi až "akčního" a dobrodružného života strávil daleko za hranicemi rodného domova. Nikdy na něj nezapomenu a budu ho navždycky ctít a vážit si ho. Čest jeho památce. IP

Podřípský betlém

Čtvrtou adventní neděli byl v Prodejní dílně lidové tradice v Bechlíně slavnostně odhalen Podřípský betlém. Požehnat mu přišel roudnický farář Martin Brousil.

Betlém je v Česku jedinečné dílo. Tvoří ho více jak šedesát figurek z kukuřičného šustí. Autorkami Podřípského betlému jsou Kateřina Hejdová a Jiřina Šustrová. Pohyblivou kulisu s dominancí Řípu vytvořila Kateřina Hejdová. Mechanický betlém je k vidění každý den včetně svátků.

„Chceme mu ponechat v dílně trvalé místo. Je přístupný dalším autorům, každý si sem může zasadit svou figurku ze šustí. Naše figurky se liší od Moravy, kde má kukuřičné šustí domovinu, především velikostí, ty naše jsou větší, měří až třicet centimetrů. Ještě větší je svatá trojice v centru betléma. Velkou roli při rozhodování, jak by betlém měl vypadat, měla Dana Macková, která je při svém věku stále činná. Konečná příprava trvala zhruba měsíc, ale já jsem figurky připravovala mnohem déle,“ uvedla Jiřina Šustrová, která se snaží pokračovat v uchování a rozvoji lidové tradice na Podřípsku.

Zdroj: https://litomericky.denik.cz/zpravy_region/podripsky-betlem-je-unikatem

SENIOR KLUB

Všichni návštěvníci předvánočního Senior klubu U Cinků byli potěšeni pěkným tanečním vystoupením místních dětí pod vedením Pavly Holakovské, která svým svěřencům na závěr připravila překvapení v podobě malých dáreků. Poté se u bohatého občerstvení zajištěné ženami z Kumštovního klubu povídalo, vyprávělo a zpívalo za doprovodu harmoniky Tonika Plicky.

Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby

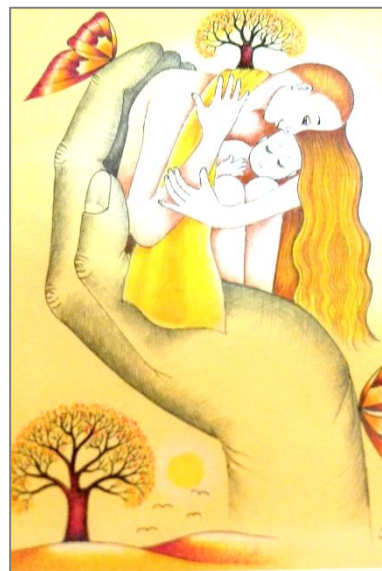
V přívětivém a do posledního místečka zaplněném barokním kostele sv. Václava se v neděli 16. prosince uskutečnilo koncertní provedení pastorální mše, u nás v Ledčicích familiárně zvané Rybovka. Zajímavá je také souhra skutečností, že od zkomponování a prvního veřejného uvedení tohoto díla, jež dobylo svět, letos přesně na Štědrý večer uplyne 222 let a že už plných jedenáct let z toho patří k ledčickým vánočním svátkům stejně neodmyslitelně, jako rozsvícení stromeček, bramborový salát a smažený kapr. **Českou mši vánoční** Jakuba Jana Ryby opět provedli členové Ledčického příležitostného sboru a orchestru pod taktovkou Jakuba Kydlíčka. A nutno podotknout, že skvěle.

Ačkoliv samotný název díla i jeho obsah má pastorální charakter, skladba vyznívá dodnes velmi novátorsky. Především má jednoduchý a neokázalý děj založený na prostých lidových prvcích, a co je nejvýznačnější, její český text září hravostí a veselím. Třebaže jde o církevní skladbu, je ojedinělá svým zasazením do ryze českého prostředí a vypráví příběh o zvěstování Kristova narození a příchodu pastýřů k jeho jesličkám. Pro svoji srozumitelnost a radostnou svěží atmosféru je přístupná širokému obecenstvu - stává se snadněji uchopitelnou a srozumitelnou pro všechny posluchače bez rozdílu pohlaví, stavu, víry či vzdělání. Dílo složené z devíti částí je jakousi obdobou jesličkové hry a doprovázené líbeznou až jiskřivou hudbou, v níž skladatel prokázal svůj výrazný dramatický a kompoziční talent. Návštěvníci ledčického koncertu se tak i díky němu „dotkli historie“ a prožili chvíle plné radosti a očekávání, které tak vzácně lidi přitahuje, fascinuje a stmeluje. Na závěr koncertu si všichni posluchači společně se sborem a orchestrem zazpívali „...nám, nám, narodil se“. Zasloužený potlesk byl skromnou odměnou účinkujícím za nádherné a jedinečné lidské souznění všech přítomných. Za rok, už po dvanácté, opět na shledanou

IP

Z výstavy obrázků Ivety Jandové

Pohádka o prvních Vánocích

V jedné zemi za mořem, daleko na Východě, žil před více než dvěma tisíci lety mladý blázen. Jediným jeho majetkem byla šaškovská čepice s rolníckami, lesklá kovová zvonkohra a červená květina. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým. Kromě lidí velmi miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad jejich množstvím i nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili na obloze novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento mladý blázen.

„Nová hvězda je jasnější než ostatní“, pomyslel si. „To bude určitě královská hvězda, někde se asi narodil nový vladař! Půjdu do světa, najdu ho a nabídnu mu své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat i nějakého blázna. Hvězda mě povede.“ Přemýšlel, co by nově narozenému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své čepice, zvonkohry a jediné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat. Přesto se vydal na cestu. Bláznovskou čepici na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce.

První noc putování jej hvězda přivedla do chudé chaloupky, kde nalezl chromou dívku. Žalostně plakala, protože si nemohla hrát s ostatními dětmi a neměla ani žádnou hračku. „Ach,“ pomyslel si mládenec, „dám tomu dítěti svoji čepici na hraní. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Holčička bláznovskou čepici vzala do náruče, chovala ji jako panenku, rolničky jemně cinkaly a ona se šťastně rozesmála. To chlapci místo poděkování bohatě stačilo. Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam žilo slepé dítě. Usedavě plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi. „Ach,“ pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě zvonkohrou zatřásl a zvonečky se krásně rozezněly. Hru uslyšely děti z okolí a přiběhly si ji poslechnout. Dítě už nebylo samo. To dárci místo poděkování bohatě stačilo. Třetí noc jej hvězda zavedla do obyčejného domu. S rodiči tu žilo hluché dítě. Naříkavě plakalo, protože se ho ostatní děti stranily. „Ach,“ pomyslel si chlapec, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si květinu s úžasem prohlíželo, šťastně se rozesmálo a jeho radostný smích přivolal plno dětí. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím,“ pomyslel si. Avšak když vzhledl k obloze, ta nová hvězda stála přímo nad ním a zářila mnohem jasněji, než kdykoli předtím. V tom se před ním rozvinula cesta k chatrné stáji na okraji města, kde potkal tři krále a zástup pastýřů a daráčků. I oni hledali nového krále. Našli ho uvnitř. A světe, div se! Bylo to malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu v jesličkách prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela. Nevěděla, kam by dítě na okamžik, než mu ustele, položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní, kteří tu byli, měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadidlo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb, daráčci hračky. Jen mládenec tu stál s prázdnými rukama. Maria se na něj usmála a s důvěrou mu položila dítě do náruče. Stal se tedy prvním a nejdůležitějším mezi všemi, kdo se přišli poklonit novému králi. Všichni jásali a volali:

„Z života čistého, z rodu královského, nám, nám narodil se!“ V té chvíli chlapec také pochopil, že svoji šaškovskou čepici, zvonkohru i květinu rozdál nejpotřebnějším z potřebných. To proto, aby mu v prázdných rukách zůstalo místo pro Dítě, které mu nyní s radostným úsměvem darovalo moudrost, po níž tolik toužil. (IP)

